Chruščov Nikita (1894-1971) :)

Od roku 1958 do roku 1964 najvyšší predstaviteľ Sovietskeho zväzu.



Chruščov, syn baníka, vstúpil do boľševicjkej strany roku 1918. O rok neskôr sa dal naverbovať do Červenej armády. Po štúdiu na odbornom inštitúte začal vďaka svojim odborným a organizačným schopnostiam postupovať v straníckej hierarchii a v 30. rokoch unikol Stalinovým čistkám. Od roku 1938 do 1949 bol politickým vodcom (prvým tajomníkom Ústredného výboru Komunistickej strany) na Ukrajine, kde počas Druhej svetovej vojny organizoval odpor proti nacistom. Po vojne presadzoval zakladanie nových a rozširovanie starých kolchozov.

Z mocenského boja po Stalinovej smrti roku 1953 vyšiel Chruščov ako prvý tajomník ÚV KSSZ. Roku 1956 vzbudil Chruščov senzáciu kritikou Stalina a "kultu osobnosti". Počas nasledujúcich rokov boli prepustené tisíce politických väzňov a uzavretých niekoľko pracovných táborov. Čiastočne sa uvoľnili bezpečnostné opatrenia a vykonávali sa ekonomické ústupky v prospech spotrebiteľskej verejnosti. Chruščov uskutočnil rozsiahle zmeny regionálneho hospodárskeho riadenia a zvýšil agrárnu produkciu. Na poli zahraničnej politiky Chruščov síce poskytol roku 1956 viac voľnosti Poliakom, kde sa do čela poľskej komunistickej strany dostal Vladyslav Gomulka, na druhej strane však vyslal sovietskych vojakov potlačiť Maďarské povstanie. V marci 1958 prijal ďalšiu funkciu. Stal sa predsedom rady mnistrov ZSSR. Hoci Chruščov nastúpil politiku "mierového spolužitia" so Západom, priviedol počas Kubánskej raketovej krízy roku 1962 Sovietsky zväz na pokraj vojny s USA. V nasledujúcom roku podpísal s USA a Britániou dohodu o zákaze nukleárnych skúšok. Chruščovou ideologický spor s Mao Ce-tungom hrozil prerásť do vojny s Čínou.

Roku 1964 zosadili Chruščova členovia politbyra vedeného jeho nástupcom Leonidom Brežnevom - zámienkou bol neúspech v oblasti poľnohospodárskej výroby.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania